

ÇORLU'YA GİDİYORUM

Yaz tatili gelmişti. Ceyda hanım ve kızı Ceren, Sivas'tan Çorlu'ya, kız kardeşi Selin Hanım ve kızı Beren'i ziyarete gidecekti. Bu ziyaret Ceren için hem karne hediyesi hem de güzel bir tatil olacaktı. Beren heyecanla teyzesi ve kuzenini bekliyordu. Geldiklerinde onları kapıda karşıladı. Yol yorgunu olan Ceren ve Ceyda Hanım kısa bir sohbetten sonra hemen yattılar.

Ertesi gün, güzel bir kahvaltıdan sonra anneler kahve içerken, Beren Ceren'e gezdireceği yerlerin listesini yaptı. Listenin başında Çorlu Kalesi vardı. Anneleri kahvelerini bitirince kızlar hemencecik hazırlandılar ve heyecanla dışarı çıktılar. Beren yolda Çorlu Kalesi'ni anlatmaya başladı;

- 6. Yüzyılda yapıldığı tahmin ediliyor, bazı yerleri yıkık ama en tepesinden manzara çok güzel görünüyor.

Beren anlattıkça Ceren merak ediyordu ve sonunda hedeflerine ulaşmışlardı. Kalenin içinde biraz dolaştıktan sonra, en yüksek noktasına çıkıp manzarayı izlediler. Manzara gerçekten çok güzeldi. Kızlar bu manzara karşısında oturup gün batımına kadar sohbet ettiler. Eve döndüklerinde o kadar yorgundular ki, erkenden uyudular.

Ertesi gün güzel bir kahvaltıdan sonra, kızlar annelerinin masayı toplamalarına yardım ederken, teyzesi Ceren'e;

- Akşama mangal yapmaya ne dersiniz?

Beren hemen atıldı;

- Ben babamı arayıp malzemeleri almasını söyleyeyim.

Akşama doğru Beren'in babası malzemelerle geldi ve kızlara seslendi;

- Hazır mısınız?

Kızlar çok şaşırdı. Selin hanım;

- Haydi kızlar hırkalarınızı alıp arabaya binin.

Kızlar arabaya binince nereye gittiklerini sordular. Ceyda hanım;

- Gölbaşı'na gidiyoruz. Deyince kızlar çok sevindi. Beren Ceren'e Gölbaşı'nı anlatmaya başladı;
- Orada ördeklere yem veririz, piknik yaparız.

Gölbaşı'na vardıklarında kızların ilk işi ördeklere ekmek atmak oldu. Anneleri onları sofraya çağırana kadar ördekleri ve tavşanları izlediler. Beren'in babası mangalı gerçekten çok güzel yapmıştı. Herkes çok beğendi. Kızlar koşturmaktan o kadar yorulmuşlardı ki, eve dönerken arabada uyuya kaldılar.

Ertesi gün neşeli bir aile kahvaltısından sonra Beren;

- Sırada Heykel Meydanı var.

Kızlar Heykel Meydanı'na gitmek için annelerini ikna eder etmez, fırlayıp ayakkabılarını giydiler. Yolda Ceren;

- Heykel Meydanı'nı anlatmayacak mısın Beren?

Beren;

- Hayır. Anlatmayacağım, sürpriz olsun.

Heykel Meydanı'na varınca Ceren;

- Burada heykelden çok cafe var.

Anneleri bir cafeye oturup çaylarını içerken, kızlar oradaki parkta oynadılar. Selin hanım;

- Kızlar çarşıda biraz dolaşalım, hem size şapka da alırsınız, başınıza güneş geçecek.

Kızlar çarşıda annelerini dikkatli takip etmedikleri için az kalsın kayboluyorlardı. Şapkalarını alıp, giydikten sonra Beren;

- Anne döner yiyelim mi?

Selin hanım tamam dedikten sonra, dönerciye gittiler. Dönerlerini yerken Ceren teyzesi ve kuzenine onu gezdirdikleri yerler için teşekkür edince Beren;

- Daha gezdireceğimiz yerler bitmedi.

Eve dönerken Ceren Süleymaniye Cami'sinin bahçesinde kuşlara yem atan çocukları gördü;

- Aaaa ne güzel!

Çocuklardan birinin anneannesi kızlara da buğday verdi. Ceren ve Beren, teyzeye teşekkür ettikten sonra buğdayları kuşlara atmaya başladılar. Bu sırada Beren;

- Süleymaniye Camii 1521 yılında Kanuni Sultan Süleyman tarafından yaptırılmıştır.

Ceren;

- Gerçekten o kadar eski mi?

Beren;

- Evet. Hatta içinde medrese ve hamamı bile varmış. Daha sonra restore edilmiş ve bugün hala cami olarak kullanılıyor.

Beren bunları anlatırken Selin Hanım eve gitmek için kızları çağırdı. Eve gittiklerinde kızlar yarın bütün günü Cumhuriyet Parkı'nda geçirmek için annelerinden izin aldılar ve yattılar.

Sabah olunca kahvaltıyı kızlar hazırladı. (Çay ve yumurta hariç, çünkü 9 yaşındakiler ocak kullanamaz.) Kahvaltı hazır olunca kızlar, annelerini nazik bir şekilde uyandırıp, hep birlikte kahvaltıya oturdular. Kahvaltıdan sonra Ceren ve Beren patenleri ile bisikletlerini hazırladılar. Ceyda Hanım ve Selin Hanım da küçük bir piknik sepeti ile termosta çay hazırladılar. Parka gittiklerinde Ceren'in ilk dikkatini çeken plakalar oldu. En başta başkentimiz Ankara ve Tekirdağ'ın plakaları vardı. Sonra Ceren ve Beren tek tek bütün plakaları okudular. Plakaların sonuna gelince Ceren parktaki büyük Atatürk'ü fark etti.

- Aaa çok güzelmiş!

Beren;

- Sen onu bir de gece ışıkları yanınca gör.

Bu sırada anneleri oturmak için bir çardak bulmuşlardı. Kızlar annelerinin yanına gidip patenlerini aldılar. Ceyda Hanım;

- Çok uzaklaşmayın.

Beren;

- Uzaklaşsak da kaybolmayız. Ceren'e göstermek istediğim yerler var.

Ceyda Hanım;

- Kaybolmayacağınıza söz verirsiniz olur.

Kızlar patenlerini giyip bir tur attıktan sonra pistte kayan çocukları, sonra da tenis oynayan ağabeyleri izlediler. Daha sonra, köpek parkında oynayan köpeklere baktılar. Oradan da annelerinin yanlarına gidip, patenlerini çıkardıktan sonra bisikletlerine binince Beren;

- Sana bütün parkı gezdireceğim.

Ceren;

- Annelerimize haber verelim.

Kızlar annelerine haber verdikten sonra bisikletlerine bindiler. Beren önce spor aletlerinin yanına gitmeyi önerdi ve oraya gidip biraz spor yaptılar. Sonra yürüme alanında bisiklet sürdüler. Eve gittiklerinde kızlar o kadar yorgundular ki, direkt yattılar.

Sabah olduğunda güzel bir kahvaltıdan sonra Beren;

- Sırada Olimpos At Çiftliği var.

Selin Hanım;

- O zaman toparlanın, biz piknik sepetini hazırladık.

Kızlar yanlarına alacaklarının listesini yaptılar. Uçurtma, top, ip ve hamak aldılar.

Selin Hanım;

- Olimpos At Çiftliği, şehir merkezinden biraz uzak ama doğayla iç içe ve at binilebilen bir yer.

Yol gerçekten de gezdikleri diğ er yerlere göre biraz uzaktı. Oraya vardıklarında anneler sofrayı hazırlarken kızlar da yardım ettiler. Bu sırada Beren'in babası mangalı yaktı. Sonra kızlar atları sevdiler, biraz oyun oynadılar. Daha sonra atlara binmek için annelerine yalvardılar. Anneleri yemekten sonra binebileceklerini söylediler. Kızlar yemeklerini hemen bitirdi ve Beren'in babasından 10'ar TL alıp atlara bindiler. At binmek çok e lenceliydi. Atlardan indikten sonra uçurtma uçurdular, top oynadılar, ip atladılar ve hamakta sallandılar.

Eve döndüklerinde, yarın ayrılık günü olduğu için kızlar geç saate kadar sohbet ettiler. Sabah olunca Ceyda Hanım ve Ceren bavullarını topladılar. Öğleden sonra artık ayrılık saatiydi. Ceren

- Beni gezdirdi iniz her yer için çok teşekkürler, çok e lendim. Sivas'a geldi inizde ben de sizi gezdirece im.

Ceyda Hanım;

- Kendinize iyi bakın. Siz de bize gelin.

Selin Hanım;

- Geliriz. Siz de yine gelin.

Beren;

- Haydi gidin, ayrılık sahnelerini sevmiyorum.

SON